

การใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
และความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The Use of Dictogloss Process to Enhance English Writing Ability and Happiness
in Learning of Grade 11 Students

Received: December 1, 2022

Revised: December 16, 2022

Accepted: December 16, 2022

กัมปนาท ตาอินทร์*

Kampanat Ta-in

นัทธ อัสภากรณ์**

Natad Assapaporn

สมเกียรติ อินทสิงห์**

Somkiart Inthasingh

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส และ 2) เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวังชิ้นวิทยา จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย และแบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที่ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการเรียนโดยกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส ระหว่างเรียนและหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Master of Education Student Program in Curriculum, Teaching, and Learning Technology, Faculty of Education, Chiang Mai University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Advisor Assistant Professor Dr., Department of Curriculum, Teaching, and Learning Technology Faculty of Education Chiang Mai University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Advisor Associate Professor Dr., Department of Faculty of Education Chiang Mai University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address: Kampanat_302@hotmail.com

.....
คำสำคัญ : กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส/ ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ/ ความสุขในการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare English writing ability before and after being taught by using dictogloss process among grade 11 students and 2) study happiness in learning of dictogloss process among grade 11 students during and after learning. The research samples were 30 students in grade 11 of the first semester of the academic year 2022 at Wangchinwitthaya School chosen by cluster random sampling. The research instruments were composed of lesson plans using dictogloss process, English writing subjective test and the happiness in learning scale. The data were analyzed by means, standard deviations and t-test. It was found that 1) The students' English writing ability after being taught by using dictogloss process were higher and there were significant differences at the .05 level, and 2) the result of students' happiness in learning during and after being taught by using dictogloss process both revealed at a high level.

Keywords : Dictogloss Process/ English Writing Ability/ Happiness in Learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่สำคัญทั้งในแวดวงธุรกิจ การศึกษา และเกือบทุกประเทศในโลกต่างให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษ และได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนและเห็นได้จากการเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสารโทรคมนาคมที่มีความสะดวกการเปลี่ยนผ่านยุคสังคมสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรม การติดต่อสื่อสารจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสืบหาความรู้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและดำรงอาชีพการขั้นสูง ส่วนใหญ่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษซึ่งกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกระดับการสอนภาษาอังกฤษให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้เพื่อก้าวหน้าทันโลกและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากร กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อาริรักษ์ มีแจ้ และสิริพร ปาณาวงษ์ (Meejang and Panawong, 2010) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา อรพรรณ วีระวงศ์ (Weerawong, 2011) แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง บุษพา อยู่ทรัพย์ (Yoosub, 2012) ในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการเขียนถือได้ว่าเป็นทักษะการสื่อสารทางภาษาอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารและควรได้รับการส่งเสริมในการเรียนภาษา (Nunan, 1991: 36) กล่าวว่าการเขียน

.....
เป็นวิธีการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อความจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยข้อความที่เขียนขึ้นนั้นสามารถถูกเก็บรักษาไว้และกลับมาอ่านได้ทุกเวลา การเขียนจึงเป็นการสื่อสารที่ถาวร (Calkins, 1994) กล่าวว่า การเขียนเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่มีพลังที่ส่งเสริมการคิดค้น การเข้าใจและเก็บรักษาข้อมูล นอกจากนี้แล้วการเขียนยังเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนในการเรียนในห้องเรียนภาษา เช่น (Patel and Jain, 2008: 125) กล่าวว่า การเขียนเป็นหนึ่งในทักษะด้านภาษาที่ถือว่ายากที่สุดจาก 4 ทักษะภาษา ซึ่งต้องใช้เวลาฝึกฝนพอสมควรสอดคล้องกับ (Richard and Renandya, 2002: 303) ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับนักเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่ง (Brindley, 2005: 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความเข้าใจเพราะรูปแบบการสื่อสารที่ยากจากภาษาพูดแปลงเป็นภาษาเขียนจากภาษาไม่เป็นทางการเป็นภาษาทางการจากการสื่อสารที่รู้รูปแบบสู่ภาษาที่มีแบบแผน และนิธิตา อติภัทรนันท์ (Adipataranan, 2006 :102) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนโดยผู้เขียนจะต้องอาศัยทั้งความสามารถในการอ่านและการเขียนเข้ามามีส่วนร่วมและเชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการรวมถึงมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสังคมและทางความคิด โดยเฉพาะการเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้นยิ่งยากเพิ่มขึ้นไปอีก ทั้งนี้เพราะว่าการเขียนนั้นจำเป็นต้องใช้ทักษะย่อยหรือองค์ประกอบย่อยหลาย ๆ ด้านเพื่อให้การเขียนนั้นสื่อสารแก่ผู้รับสารอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ นิธิตา อติภัทรนันท์ (Adipattaranan, 2006: 98) ได้กล่าวถึงการเขียนที่มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ความรู้ด้านระบบหรือรูปแบบภาษา (System Knowledge) ความรู้ในกระบวนการเขียน (Process knowledge) ความรู้ด้านวัตถุประสงค์ (Genre Knowledge) และความรู้ด้านบริบท (Context Knowledge) ความรู้เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากและมีความซับซ้อนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดังนั้นการเขียนในภาษาที่สองจำเป็นต้องอาศัยทั้งความรู้ด้านรูปแบบของภาษา คำศัพท์ เนื้อหา โดยอาศัยการเข้าใจในกระบวนการเขียนรวมถึงการจัดเรียงเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อเรียบเรียงถ้อยคำสื่อสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ซับซ้อน อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียน การเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้และเพื่อจัดอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะหากนักเรียนมีความสุขในการเล่าเรื่องราวผ่านการพัฒนาทักษะการเขียนได้แล้ว ความอยากที่จะเรียนรู้หรือเล่าเรื่องราวจะเพิ่มขึ้นและผลงานที่เขียนออกมาจะเกิดประสิทธิภาพ จากการจัดการเรียนรู้กระบวนการสอนแบบดิกโททอส เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนที่มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาความสามารถในการเขียนผ่านการฟังนักเรียนจะเรียนรู้เนื้อหาผ่านการฟังเป็นกลุ่มและเรียบเรียงสิ่งที่ฟังขึ้นมาใหม่ โดยเขียนเป็นข้อความอาศัยความร่วมมือกันภายในกลุ่มและเป็นวิธีการสอนที่รวมทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เข้าด้วยกันอย่างครบถ้วน (Wajnryb, 1990; Jacobs and Small, 2003) ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ครู สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนควบคู่กันไป ซึ่งการสร้างความสุขในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูก็เป็นส่วนสำคัญและมีหน้าที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะ ผลักดัน เพื่อตั้งศักยภาพ สร้างแรงบันดาลใจและเสริมพลังแห่งการเรียนรู้ให้เกิดแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนให้บรรลุ

.....
ความมุ่งหมาย ความสุขกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกกันได้ ถ้าไม่สามารถทำให้คนมีความสุขได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็ไม่สามารถบังเกิดขึ้นได้เช่นกัน ซึ่งการพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ได้ดี คือ การพัฒนา นักเรียนอย่างสมดุลในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความสุขในกิจกรรม ได้รับการตอบสนองจากการใฝ่รู้ การกระทำการสร้างสรรค์ของตนเองได้ใช้ความสามารถในการคิดได้ เรียนได้ ทำในสิ่งที่ตนสนใจพัฒนาทางจิตใจ (Spirituality) โดยครุควรคำนึงถึงคำถาม 4 ประการซึ่งประกอบด้วย ผู้สอนจะสอนอะไร (What) สอนอย่างไร (How) เพราะเหตุใดจึงสอนเช่นนั้น (Why) โดยสิ่งสำคัญที่สุดคือนักเรียนที่จะสอนคือใคร (Who) มีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้เกิดทั้งด้านความรู้ ความคิด จิตใจ และคุณธรรมความประพฤติ นอกจากทำให้ตนเองมีความสุข แล้ว ยังสร้างความสุข สร้างบรรยากาศแห่งความสุขให้แก่คนรอบข้างและสิ่งแวดล้อม (Layard and Noddings, 2006: 72) เห็นได้ว่าความสุขในการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบและเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ คือ ความสุขทำให้การเรียนรู้มีความยั่งยืนและสามารถพัฒนานักเรียนให้ เป็นกำลังสำคัญในสังคม (UNESCO, 2008 :1-5)

จากการสำรวจข้อมูลผลการสอบเขียนปลายภาคเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวังจีน วิทยา ปีการศึกษา 2561 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีจำนวนถึงร้อยละ 60 โรงเรียนวังจีนวิทยา (Wangchinwitthaya School, 2018 :4) ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีขึ้นได้ โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและส่งเสริมความสุขในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส (Dictogloss) ซึ่งเป็นกระบวนการสอนที่เน้นการ เรียนรู้จากประสบการณ์ คิดค้นโดย (Wajnryb, 1990) อาจสามารถช่วยให้ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Jacob and Manda, 2003) กล่าวถึงกระบวนการดิกโทกลอสว่าเป็นขั้นตอน การสอนที่ผสมผสานทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และ (Wang, 2011: 1) กล่าวว่าเป็นกระบวนการสอนที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานเป็นวิธีการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานไปพร้อมกับการเรียนรู้ ความหมายของภาษา (Nunan, 1991: 28-29) ยังได้ชี้ให้เห็นว่าเทคนิคกระบวนการสอนเขียนแบบดิกโทกลอส เป็นการประสานกลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจโดยรวมสู่การฟังเพื่อเก็บรายละเอียด (Top-Down) และจากการฟัง เพื่อเก็บรายละเอียดสู่การฟังเพื่อความเข้าใจโดยรวม (Bottom-Up) นอกจากนี้การสอนแบบดิกโทกลอสยังช่วย ส่งเสริมทักษะการสื่อสารการพูดปฏิสัมพันธ์ และทักษะการเขียนผ่านการสำรวจและการเข้าใจทั้งเนื้อหา การจัดเรียงของโครงสร้างและลักษณะของภาษา (Smith, 2012) โดยเป็นกระบวนการที่เป็นขั้นตอนการแนะอย่าง เป็นกัลยาณมิตรของครู นักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนในกลุ่มระหว่างการเขียน ในขั้นตอนการ วิเคราะห์และแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการจัดรูปแบบของเนื้อหา ด้านไวยากรณ์ ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Nasrah Kusuma Latif, 2016) ด้านการใช้คำศัพท์และการ สะกดคำมาใช้และสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อนในกลุ่มได้ เกิดปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มเพื่อนและเกิดความ เพลิดเพลินในการเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านของการเรียนอย่างมีความสุข

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น (Seung Hee Jin, 2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง แม่นยำ และกระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในคาบสอนเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ (Dzaky Mubarak Fasya, 2015) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส พบว่ากระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสสามารถพัฒนาทักษะการเขียนบรรยาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้จากการฟังเรื่องราว จัดบันทึกคำสำคัญ พุดคุยปรึกษาเพื่อน และบันทึกคำศัพท์จากเรื่องราว

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการใช้กระบวนการสอนเขียนแบบดิกโทกลอสเหมาะสำหรับการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขซึ่งกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสมีขั้นตอนของการฟัง แทรกอยู่ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางความคิดการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน ผลของการใช้กระบวนการนี้จะเป็นข้อมูลที่จะนำไปพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและเพิ่มความสุขในการเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส
2. เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน โรงเรียนวังชันวิทยา จังหวัดแพร่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 130 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวังชันวิทยา จังหวัดแพร่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มได้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1

2. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest – Posttest Design)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....
เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยการสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ (Preparation) ขั้นเขียนตามคำบอก (Dictogloss) ขั้นเขียนประกอบเรื่อง (Reconstruction) ขั้นวิเคราะห์ แก้ไขข้อผิดพลาด (Analysis and Correction) แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง หากคุณภาพโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบประเมิน พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัยประเภทเขียนตอบ โดยเป็นข้อสอบอัตนัย Controlled Writing 2 ข้อ คือ “The story using the first-person point of view” และ “The story by changing the tense into past tense” ข้อสอบอัตนัย Less-Controlled Writing 2 ข้อ คือ “Helen” และ “Environment” และข้อสอบ Free Writing 1 ข้อ จาก 2 หัวข้อให้เลือก “What do you like to do in your free time?” และ “My holidays” จำนวน 5 ข้อ นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ความสอดคล้องของคำถามกับจุดประสงค์ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดความชัดเจน พบว่าแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก

3. แบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่ามีดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) รวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.99 และมีค่าความเชื่อมั่นโดยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยผู้วิจัยได้ออกแบบและดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะการทดลอง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้ออกแบบไว้ เป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ

4.2 ทำการชี้แจงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสให้นักเรียนทราบและซักถามหากมีข้อสงสัย

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

4.4 ผู้วิจัยทำการบันทึกผลความสุขระหว่างเรียนจากใบงานนักเรียนทุกคาบเรียนลงในแบบบันทึกที่สร้างขึ้น

4.5 หลังจากดำเนินการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้สุดท้ายแล้ว ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้ออกแบบไว้เป็นข้อสอบเดียวกันกับข้อสอบก่อนเรียน เป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ

4.6 ดำเนินการวัดความสุขในการเรียนที่สร้างขึ้นหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

4.7 นำข้อมูลคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและค่าเฉลี่ยความสุขในการเรียนของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่อง การใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนการใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส ได้หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติอ้างอิง t-test (Dependent Samples)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดการวิเคราะห์ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ตั้งแต่ 1.50 ลงไป	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลเปรียบเทียบความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส (N=30)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	61	34.33	7.32	7.988	.000**
หลังเรียน	61	41.53	5.88		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

.....
จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการเรียนเท่ากับ 34.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 7.32 หลังการเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 41.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.88 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่สะท้อนถึงความสุขในการเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเขียนความรู้สึกที่สะท้อนถึงความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส

แผน	ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน			ความสุขจากบุคคลอื่น			ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1	4.29	0.94	มาก	4.00	0.00	มาก	4.75	0.71	มากที่สุด
2	4.18	0.77	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
3	4.36	0.86	มาก	4.00	0.89	มาก	4.67	0.71	มากที่สุด
4	4.26	0.80	มาก	4.08	0.90	มาก	4.00	0.71	มาก
5	4.67	0.59	มากที่สุด	4.21	0.80	มาก	3.67	0.58	มาก
6	4.73	0.55	มากที่สุด	3.93	0.62	มาก	4.00	0.00	มาก
7	4.71	0.47	มากที่สุด	4.06	0.68	มาก	4.33	0.58	มาก
8	4.76	0.44	มากที่สุด	4.30	0.48	มาก	4.50	0.71	มาก
9	4.71	0.46	มากที่สุด	3.91	0.48	มาก	4.50	0.58	มาก
10	4.56	0.62	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด	4.75	0.50	มากที่สุด
รวม	4.52	0.23	มากที่สุด	4.19	0.29	มาก	4.35	0.36	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				4.35					
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				0.17					
แปลผล				มาก					

.....
จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส โดยแบ่งความสุขออกเป็น 3 ด้าน 1) ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยความสุขระหว่างเรียนเท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23 อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความสุขจากบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยความสุขระหว่างเรียนรวมเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29 อยู่ในระดับมาก และ 3) ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยความสุขระหว่างเรียนเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36 อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความสุขระหว่างเรียนเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ผลการเขียนความรู้สึกที่แสดงความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

องค์ประกอบของความสุข	การเขียนความรู้สึกที่แสดงถึงความสุข
1) ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน	- รู้สึกผ่อนคลายกับการเรียน ได้ทำกิจกรรมและสนุก - รู้สึกเข้าใจและเรียนรู้ได้ดีขึ้น ไม่ทำให้รู้สึกน่าเบื่อกับการเรียนภาษาอังกฤษ - การเรียนรู้ในวันนี้มีความสุขมีทั้งเสียงให้ฟังและกิจกรรมให้ทำ - ฉันรู้สึกมีความสุขมาก ๆ และสนุกสนาน - สนุกสนานและคลายเครียด ได้คำศัพท์มากมายแล้วได้คำศัพท์ใหม่ ๆ และได้คำศัพท์ที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน คุณครูสอนเข้าใจง่าย เนื้อหาไม่ยาก - การเรียนในวันนี้ไม่น่าเบื่อเลย เพราะมีคลิปสั้น ๆ ให้ดูและสนุก ๆ และมีกิจกรรมให้ทำซึ่งกิจกรรมที่ครูให้ทำนั้น น่าตื่นเต้นและสนุกมากเลย ทำให้วันนี้สนุก ตื่นเต้น ไม่ง่วง ไม่น่าเบื่อเลย - การเรียนวันนี้ รู้สึกสนุกเพราะครูมีกิจกรรมที่น่าสนใจ ให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกายช่วยให้รู้สึกกระฉับกระเฉงไม่น่าเบื่อ

องค์ประกอบของความสุ	การเขียนความรู้สึกที่แสดงถึงความสุข
2) ความสุขจากบุคคลอื่น	- สนุกดีและได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน - เรียนเพลิน เหม่อไปบ้างเพราะเพื่อนโต๊ะข้าง ๆ สนุกตื่นเต้น - การเรียนรู้ในวันนี้มีความสุขเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนด้วย - บทความน่าสนใจ ถ้ามเพื่อนได้ตลอด - เปลี่ยนกลุ่มเปลี่ยนเพื่อนตลอด จะได้ดูเพื่อนหลาย ๆ คน - ดีที่ทำงานร่วมกับเพื่อน ได้คุยกับเพื่อน ไม่แข่งกันเรียนก็รู้สึกดี - ครูให้คำปรึกษาตลอดเวลาฟังไม่ทันแต่ครูให้เข้ากลุ่มถามเพื่อนได้ - เพื่อนให้ดู แต่ได้คำไม่เหมือนกัน สงสัยฟังไม่ครบ - ครูให้เขียนกระดาษสี เอาไปติดกระดานไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ - ไม่มีอะไรกังวลมากกว่าทำงานคนเดียว ดีที่เพื่อนช่วยทำ - ตื่นเต้นและสนุกสนาน ได้ปรึกษาเพื่อนในห้องมากขึ้น - เพื่อนช่วยแต่งประโยคให้ คำศัพท์ที่ได้ไม่เหมือนเพื่อนเลย
3) ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน	- บรรยากาศในการเรียนดูครึกครื้นไม่เครียดและสนุกสนาน - บรรยากาศในการสอนสนุกสนานและสอดแทรกความรู้การจัดการเรียนการสอนที่แปลกใหม่และเข้าใจง่าย ให่วิธีคิดต่าง ๆ - บรรยากาศในห้องอบอุ่นดี เพื่อนช่วยเพื่อน - บรรยากาศในห้องช่วยเหลือกัน สนุกดี มีบรรยากาศผ่อนคลาย - บรรยากาศในห้อง เพื่อน ๆ ช่วยกัน ไม่แข่งขันกัน - บรรยากาศไม่น่าเบื่อ รู้สึกโอเคมาก - บรรยากาศในห้องดี ครูเดินสามารถถามได้ตลอดเวลา - บรรยากาศในห้องไม่น่าเบื่อ ดีที่ห้องไม่ค่อยแออัดมากวันนี้

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความสุขอันเกิดจากองค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกถึงความสุข คือ รู้สึกผ่อนคลายกับการเรียน รู้สึกสนุกกับการเรียนรู้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ไม่ทำให้รู้สึกน่าเบื่อกับการเรียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมในห้องเรียนทำให้รู้สึกมีความสุข สนุกสนานและคลายเครียด 2) ความสุขจากบุคคลอื่น โดยนักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกถึงความสุข คือ สนุกดีและได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน ครูทำให้สนุกสนาน เพื่อนช่วยเพื่อนตลอด สนุกกับการทำงานร่วมกับเพื่อน ได้คุยกับเพื่อน และครูให้คำปรึกษาตลอดเวลา 3) ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน โดยนักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกถึงความสุข คือ บรรยากาศในการเรียนดูครึกครื้นไม่เครียดและสนุกสนาน บรรยากาศในการสอนสนุกสนานและสอดแทรกความรู้ เป็นต้น

3.1 การศึกษาความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส

ข้อ	องค์ประกอบของความสุข	ผลการประเมิน		ระดับ ความสุข
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1	ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน	4.15	0.32	มาก
2	ความสุขจากบุคคลอื่น	4.10	0.30	มาก
3	ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน	3.96	0.24	มาก
รวม		4.09	0.29	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส โดยมีค่าเฉลี่ยความสุขหลังเรียนเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.29 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส โดยแบ่งความสุขออกเป็น 3 ด้าน 1) ความสุขจากการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความสุขจากบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก และ 3) ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความสุขระหว่างเรียนอยู่ในระดับมาก
3. ความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขออภิปรายและนำเสนอข้อสรุปตามลำดับของวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.1) กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสในกระบวนการสอนขั้นแรกคือการเตรียมการ (Preparation) โดยครูจะเริ่มกิจกรรม warm up เพื่อดึงดูดความสนใจนักเรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การถามตอบจากรูปภาพที่เห็นเพื่อดึงความรู้เดิมของนักเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งครูจะสอดแทรกคำศัพท์ก่อนเรียนและพยายามสอนคำศัพท์ในระดับยากก่อนเสมอ ในกระบวนการสอนขั้นที่ 2 (Dictogloss Procedure) เข้าสู่การสอนโดยครูจะเริ่มเปิดเสียงข้อความต้นฉบับที่ได้บันทึกไว้หรืออ่านต้นฉบับซึ่งนักเรียนต้องทำฟังเสียงต้นฉบับ 3 ครั้ง โดยการฟังครั้งที่ 1 เป็นการฟังเนื้อหาของเรื่องทั้งหมดก่อนโดยไม่จดบันทึกซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้จดจำกับสิ่งที่ต้องฟังในการฟังครั้งต่อไปให้จดบันทึกสิ่งที่ได้ยิน ในขั้นตอนนี้นักเรียนจะเขียนข้อความ คำศัพท์ ประโยคจากสิ่งที่ได้ยินเป็นของตัวเอง เพื่อนำไปประกอบการเดาข้อความและประกอบข้อมูลใหม่ในขั้นต่อไป ทำให้นักเรียนตื่นตัวที่จะร่วม

.....

กิจกรรมในช่วงการเรียนรู้ส่งเสริมความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับ (Kidd, 1992) ที่กล่าวว่า กระบวนการดิกโทกลอสช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง ช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนตื่นตัวและยัง ส่งเสริมการสื่อสารสนทนาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มนักเรียนด้วยกัน ในขั้นตอนการเขียนเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ยิน (Reconstruction) ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลที่บันทึกไว้ พร้อมช่วยกันตรวจไวยากรณ์ เนื้อหา ลำดับเรื่องราว ความคิด ให้ใกล้เคียงกับข้อความต้นฉบับให้มากที่สุด นักเรียนจะพยายามใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกับประโยค ฉบับเป็นการแสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถ สอดคล้องกับสุจิตรา อารยะพันธ์ (Arayaphan, 2004) ว่ากระบวนการดิกโทกลอสส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ทั้งความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เนื้อหา ทักษะการจัดเรียง องค์ประกอบประโยค การจัดเรียงประโยค การเรียนรู้แบบร่วมมือ และประสบการณ์การเขียนที่ผสมผสานรูปแบบ ทักษะภาษาที่บูรณาการกัน โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก สังเกตช่วยเหลือหากจำเป็น หลังจากที่ได้แลกเปลี่ยน นักเรียนต้องสรุป ข้อความ ประโยค แล้วนำมาเขียนไว้บนกระดานดำหรือเขียนลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสังเกตข้อความของกลุ่มอื่น ซึ่งเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์และแก้ไขข้อผิดพลาด (Analysis and Correction) โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานเขียนและอภิปราย ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจการใช้ ภาษามากขึ้น เช่นเดียวกับ (Tedick, 2001) ที่กล่าวว่า ขั้นการวิเคราะห์ นักเรียนไม่เพียงแต่ให้ความสนใจกับมุมมอง ของไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังมี การพูดคุยเกี่ยวกับการสะกดคำและความหมายด้วย ขั้นตอนนี้ครูจะเปรียบเทียบงาน เขียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มและต้นฉบับ โดยพยายามบันทึกข้อผิดพลาดไว้บนกระดานดำ หรือในคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลนี้ไปทำเป็นแบบฝึกหัดหรือแผนการจัดการเรียนรู้ในคาบต่อไปได้

1.2) กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ครูเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน ให้ความสำคัญ อิสระกับตัวนักเรียนมีอิสระในการรวมกลุ่ม ส่งเสริมความร่วมมือแลกเปลี่ยนระหว่างนักเรียนด้วยกันเสริมสร้างทักษะ ทั้ง 4 ด้านของภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (Brown, 2001; Lim and Jacobs, 2001) โดยทักษะการฟังได้จากครูที่อ่านข้อความหรือเสียงที่ครูบันทึกไว้และแลกเปลี่ยนในกลุ่ม ขณะอยู่ในขั้นการเขียนเรียงลำดับเรื่องราวจากเพื่อนและกลุ่มในห้องเรียน ทักษะการพูดในขณะที่ปรึกษาแลกเปลี่ยน กับเพื่อน ทักษะการอ่านการจดบันทึกข้อความในขณะที่ฟังครูและทักษะการเขียนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุก ขั้นตอน กระบวนการดิกโทกลอสทำให้นักเรียนคิดและพยายามพูดพร้อมเขียนภาษาอังกฤษ โดยพยายามให้อยู่ใน รูปแบบภาษาเขียนจากสิ่งได้ยินถูกต้องมากที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีกว่ากลุ่มอื่นอีกอย่างคือกระบวนการดิกโทกลอส จะเป็นรูปแบบเดิมทำให้นักเรียนรู้จักกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนและพยายามเข้าใจควบคุมในอยู่ในขั้นตอน สอดคล้องกับ (Kowal and Swain, 1997) นักเรียนจะรู้สึกติดพันกับความรู้ที่ได้เรียนซึ่งเกิดขึ้นจากการร่วมการสร้างสรรค์ ข้อความหรือประโยคหลังจากทำกระบวนการดิกโทกลอส ซึ่งทักษะการเขียนที่ใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีประสิทธิผลในการเรียนรู้มากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้กิจกรรมเดี่ยว และกิจกรรมกลุ่ม เกิดการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับ (Vasiljevic, 2010) ว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ ฝึกฝน งานเขียนในแบบฉบับของตนเอง โดยขั้นตอน ส่วนหนึ่งในกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสที่ให้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนสามารถเรียนรู้ข้อมูลใหม่จาก กลุ่มเพื่อนที่มีทักษะการเขียนที่แตกต่างกันโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับจากกลุ่มเพื่อน ทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของ งานเขียนเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น การทำงานกลุ่มช่วยลดความกังวลของนักเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ

.....
(Farid, Setyarini and Moecharam, 2017) พบว่าการเล่าเรื่องจากกระบวนการดิกโทกลอสเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน ทำให้งานเขียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ไม่เพียงคะแนนที่สูงขึ้นแต่โครงสร้างการเขียนแต่ยังเกิดเนื้อหาที่เป็นระบบมากขึ้น นักเรียนเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เนื้อหาเหมาะสม เขียนลงรายละเอียดและลำดับเหตุการณ์ได้เหมาะสม เช่นเดียวกับ (Seung Hee Jin, 2013) พบว่ากระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนในนักเรียนระดับความสามารถปานกลางนอกจากนี้ยังกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในคาบสอนการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในคาบการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการใช้ภาษา ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ คำศัพท์ เครื่องหมาย และการสะกดคำ พบว่าข้อผิดพลาดลดลง กระบวนการนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเพิ่มพูนคำศัพท์และสร้างงานเขียนได้สมบูรณ์

2. จากผลการวิจัยพบว่าความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1) ความสุขจากการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน ออกแบบเนื้อหากิจกรรมตามกระบวนการสอนที่ต้องการศึกษาอย่างรอบคอบ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย ยอมรับความแตกต่างของบุคคล มีความหลากหลายในวิธีการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์แห่งความสำเร็จ และได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนผู้วิจัยได้แทรกกิจกรรมก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนสอดคล้องกับ วิชัย วงศ์ใหญ่ (Wongyai, 2000) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดความสุขต้องอาศัยการเรียนรู้ที่มีความสมดุลในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสนุกกับกิจกรรมการเรียน ได้รับการตอบสนองจากการกระทำ ได้เรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ นอกจากนี้กระบวนการสอนในขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมที่ส่งเสริมความสุขในการเรียน มีกิจกรรมเดาคำศัพท์จากภาพผ่าน Mentimeter มีคลิปเสียง มีวิดีโอที่น่าสนใจเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน จากการถามตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหานั้นในกระบวนการเขียนเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ยินขึ้นมาใหม่ นักเรียนจะรู้สึกตื่นตากับข้อความในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามที่กำหนด สอดคล้องกับ (Diener, Lyubonnirsky and King, 2005) ได้ให้นิยามว่าบุคคลที่มีความสุขว่าเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ด้านอารมณ์ทางบวก เช่น ความปิติ ความสนใจ และความภาคภูมิใจบ่อยครั้ง และมีประสบการณ์กับอารมณ์ทางลบ เช่น ความเศร้า ความวิตกกังวล และความโกรธน้อย หรือไม่บ่อยครั้ง กำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน และเป็นประเด็นที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อน ในการจัดกลุ่มผู้วิจัยได้วางแผนวิธีการจัดกลุ่มที่หลากหลาย เช่น การแจกลูกอมหลากหลายสี การเรียงลำดับตามคำสั่งที่เปลี่ยนไปในแต่ละคาบสอน เป็นต้น กระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในระหว่างขั้นตอนการเตรียมการถึงความสนใจและเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนในห้อง สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (Khammanee, 2008) กล่าวว่า การจัดให้นักเรียนได้เรียนด้วยวิธีการที่ชอบหรือถนัด เหมาะสมกับธรรมชาติของตน สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น รวดเร็วขึ้นใช้เวลาน้อยลง มีสมาธิในการเรียนมากขึ้นมีความสุขในการเรียนรู้ มีความวิตกกังวลน้อยลง เข้าใจและจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้มากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเองและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย ทำให้ความสุขในการเรียนเกิดขึ้น

2.2) ความสุขจากบุคคลอื่น โดยพฤติกรรมของครูไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มีความยุติธรรม สม่ำเสมอ มีความยุติธรรมและวางตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีอารมณ์มั่นคง สดชื่นแจ่มใส เป็นคนใจดีพูดจาเป็นกันเองกับนักเรียน คอยให้คำปรึกษาในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ยอมรับในความคิดเห็นของนักเรียนอธิบายเนื้อหาเป็นขั้นตอน สอดคล้องกับกิตติยวดี บุญซื่อ (Boonsue, 1997) ที่กล่าวว่า ครูจึงต้องมี ศาสตร์ คือ ความรู้พื้นฐานในเรื่องต่าง ๆ มากพอที่จะถ่ายทอดให้นักเรียนได้ตามวัยของเขา และยังต้องมี ศิลป์ คือวิธีการที่จะถ่ายทอด ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานะและวุฒิภาวะของนักเรียนในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน นอกเหนือจากนี้เพื่อนใน ชั้นเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความสุขในการเรียน เนื่องจากสามารถพูดคุยมีปฏิสัมพันธ์กัน ผ่อนคลายความเครียด เพิ่มความมั่นใจ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสุขในการเรียน สอดคล้องกับแพรวพรรณ พิเศษ (Piset, 2006) กล่าวว่าการเรียนรู้มีความสุข คือ ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจ ความตั้งใจ ความสนใจ และความกระตือรือร้น ขณะที่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนที่มีบรรยากาศสนุกสนานเพลิดเพลิน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกและมีกำลังใจแสวงหาความรู้ เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ต่อเพื่อน ต่อครู และต่อโรงเรียน โดยพบข้อความของนักเรียนที่แสดงถึงความสุขจากบุคคลอื่น

2.3) ความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน จากกิจกรรมการเรียนการสอน มีบรรยากาศที่สร้างความร่วมมือ มีสื่อโทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน สอดคล้องกับ (Vinijkul, Reansuwong and Sukarate, 2014) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีเกิดความพึงพอใจ และมีความสุขในการเรียน สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลัก ได้แก่ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ การให้บริการนักศึกษาและกลุ่มเพื่อน ซึ่งบรรยากาศในชั้นเรียนจะน่าเรียนและมีความสุขได้นอกจากอุปกรณ์เครื่องมือที่ครบครันแล้วนั้น ความตั้งใจ ความร่วมมือของครูและนักเรียนต้องเกิดขึ้นไปพร้อมกันด้วย ซึ่งในระหว่างทำกิจกรรมเกิดความร่วมมือเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีทั้งระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ส่งผลต่อบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียนโดยพบข้อความของนักเรียนที่แสดงถึงความสุขจากบรรยากาศในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส เป็นวิธีการสอนที่ไม่ค่อยคุ้นเคยต้องศึกษาอย่างรอบคอบ อ่านให้เข้าใจก่อนนำไปใช้กับนักเรียน

1.2 การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอส ในแต่ละครั้ง ผู้สอนพยายามเปลี่ยนแปลงกิจกรรมช่วงชั้นเตรียมการให้หลากหลาย เนื่องจากขั้นตอนการสอนจะมีรูปแบบเดิม สิ่งที่จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย คือ การค้นคว้าหาเนื้อหาที่หลากหลาย น่าสนใจ เพิ่มวิธีการแบ่งกลุ่มที่หลากหลายในชั้นกิจกรรมที่ต้องแบ่งกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษานำกระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนในด้านอื่น ๆ เช่น การเขียนเชิงวิเคราะห์ การเขียนเพื่อประเมินค่า โดยอาศัยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

.....
References

- Adipattaranan, N. (2006). **Integration of Reading and Writing Skills in English**. Chiang Mai University. (in Thai)
- Arayaphan, S. (2004). **The Dictogloss Approach: An Application Srinakharinwirot University English Major**. Master of Arts Degree Thesis Program in Teaching English as a Foreign Language Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Boonsue, K. (1997). **Happy Learning, Learning Reform Based on 5 Theories**. Bangkok: Office of the National Education Commission Office of the Prime Minister. (in Thai)
- Brindley, S. (2005). **Teaching English**. London: Routledge.
- Brown, P. C. (2001). **Interactive Dictatio**. Annual Conference of the Japan Association for Language Teaching, Kokura.
- Calkins, S. D. (1994). "Origins and Outcomes of Individual Differences in Emotion Regulation". **Monographs of the Society for Research in Child Development** 59(2-3): 53-72: 250-283.
- Diener, E., Lyubomirsky, L. and King, L. (2005). "The Benefit of Frequent Positive Affect: Dose Happiness Lead to Success?". **Psychological Bulletin** 131(6): 803-855.
- Dzaky Mubarak Fasya. (2015). **Improving the Grade VIII Students' Writing Skill of Narrative Text through Dictogloss at SMPN 1 Mungkid, Magelang in the Academic Year of 2014/2015**. Master of Education Thesis Program in English Education Faculty of Languages and Arts Yogyakarta: Universits.
- Farid, A. A. P. A., Setyarini, S. and Moecharam, N. Y. (2017). "The Implementation of Dictogloss Storytelling in Improving 8th Grade Students Writing Skill". **Journal of English and Education** 5(1): 85-91.
- Jacobs, G. and Small, J. (2003). "Combining Dictogloss and Cooperative Learning to Promote Language Learning". **The Reading Matrix** 3(1): 25-29.
- Khammanee, T. (2008). **Strategies of Teaching: Knowledge for Effective Learning Process Management**. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kidd, J. R. (1992). **How Adults Learn**. New York: Association Press.
- Kowal, M. and Swain, M. (1997). **From Semantic to Syntactic Processing: How Can We Promote It in the Immersion Classroom?**. NY: Cambridge University Press.
- Layard and Noddings. (2006). **Learning with Happiness**. Cambridge University Press London.
- Lim, W. L. and Jacobs, G. M. (2001). **An Analysis of Students' Dyadic Interaction on a Dictogloss Task**. ERIC Document Reproduction Service No. ED 456 649.

-
- Manda, M. L. (2003). "Dictogloss: An Approach to TEFL". **Journal Analysis** 4. [Online]. Retrieved March 2, 2022, from http://pasca.unhas.ac.id/jurnal_pdf/vol_4_2_jan03.
- Meejang, A. and Panawong, S. (2010). "The Developmet of a Training Course Based on Problem - Based Learning for Second Key Stage English Teachers". **Journal of Education Naresuan University** 12(2): 17-32.
- Ministry of Education. (2008). **Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)**. [Online]. Retrieved May 5, 2022, from http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf. (in Thai)
- Latif, N. K. (2016). **The Use of Dictogloss Method in Improving the Students' Vocabulary at the Second Grade of SMPN 20 BULUKUMBA**. Alauddin State Islamic University of Makassar.
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers**. New York: Prentice Hall.
- Patel, M. F. and Jain, M. P. (2008). **English Language Teaching Method Tools and Techniques**. Jaipur: Sunrise Publisher and Distributors.
- Piset, P. (2006). "A Causal Relationship Model of Factors Affecting Learning with Happiness for Grade 8 Students". **Journal of Educational Research and Measurement** (4)1: 95-111. (in Thai)
- Richard, C. J. and Renandya, A. W. (2002). **Methodology in Language Teaching; An ontology of Current Practice**. Cambridge: Cambridge University.
- Seung Hee Jin. (2013). "A Study on the Effects of Dictogloss on English Writing in Korean Middle School". **Studies in English Education** (18)2.
- Smith, M. K. (2012). **Dictogloss: A Multi-skill Task for Accuracy in Writing Trough Cooperative Learning**. [Online]. Retrieved April 25, 2022, from http://www.thtjapan.orgproceedings2011069-080_smith.pdf.
- Tedick. (2001). **Dictogloss Procedure**. [Online]. Retrieved May 5, 2022, from <https://carla.umn.edu/cobaltt/modules/strategies/Dictogloss.pdf>.
- UNESCO. (2008). **Education for All Global Monitoring Report 2009**. Paris: UNESCO.
- Vasiljevic, Z. (2010). "Dictogloss as an Interactive Method of Teaching Listening Comprehension to L2 Learners". **English Language Teaching** 3(1): 41-52.
- Wajnryb, R. (1990). **Grammar Dictation**. Hong Kong: Oxford University Press.

-
- Wang, F.F. (2011). **An Empirical Study of Dictogloss in English Writing Teaching of Higher Vocational Colleges**. [Online]. Retrieved August 2, 2022 from <http://www.globethesis.com/>.
- Wangchinwitthaya School. (2018). **Self - Assessment Report 2018** . The Secondary Educational Service Area office 37 Phrae – Nan. (in Thai)
- Weerawong, A. (2011). **SWU Research Said Thai Students Learn English for Testing Rather than Applying in Daily Life**. [Online]. Retrieved May 5, 2022, from <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?newsID=9540000155943>.
- Weir, C. J. (1990). **Communicative Language Testing**. New Jersey: Prentice Hall.
- Wongyai, W. (2000). **Educational Vision**. Bangkok: SR Printing Partnership. (in Thai)
- Yoosub, P. (2012). “The Development of Tertiary Students English Language Learning Autonomy through English for Communication and Study Skills Course”. **SDU Research Journal Humanities and Social Science** 8(2): 189-204. (in Thai)